

STIL

Solidariteitsorganisatie
voor vluchtelingen en
migranten zonder
verblijfsvergunning

Nieuws 8 mei 2012

Nieuw protest dakloze vluchtelingen **Actie 65 Irakezen Ter Apel**

Vandaag startte een groep van 65 Irakese uitgeprocedeerde vluchtelingen 's middags een protestactie in Ter Apel. "We willen opvang", zegt Hadi, een van hen. 'Nederland geeft ons de keus tussen terugkeer of een leven op straat. We willen niet terug. Daar wacht ons de dood'.

Hadi is een van de 65 Irakezen die vandaag in Ter Apel demonstreert. "Wij wonen al jarenlang in Nederland, de meesten van ons meer dan vijf jaar. We zijn allemaal op straat gezet vanuit verschillende plekken: de gevangenis voor mensen zonder papieren in Rotterdam of opvangcentra voor vluchtelingen. Sommigen van ons, ik schat tien mensen, hadden eerder een tijdelijke verblijfsvergunning en zelfs een huis. Maar nu niet meer. Ze zeggen dat het nu veilig is in Irak. Maar wij vinden het daar niet veilig".

De demonstranten komen uit Centraal Irak. Gedwongen terugkeer is sinds kort niet meer mogelijk naar Irak omdat de Irakese autoriteiten daaraan niet meer meewerken. Hadi: "Als wij meewerken aan *vrijwillige zelfstandige* terugkeer, krijgen we wel opvang, tot ons vertrek, zegt de IND, maar dat willen we niet. We willen dat opnieuw naar onze asielerzoekers gekeken wordt."

Meer dan de helft van deze groep, ± 35 mensen, werd 20 april op straat gezet vanuit detentiecentrum Rotterdam omdat volgens een uitspraak van de Raad van State van half april Irakezen niet opgesloten mogen worden nu er geen zicht op uitzetting is. Toch kregen ze geen opvang. Vandaar deze actie: "Het is regenachtig weer maar niet koud. We blijven hier tot onze eisen ingewilligd zijn", zegt Hadi.

Op straat gezet zonder medicijnen: **Levensgevaarlijk**

M. is in april op straat gezet zonder medicijnen. Omdat hij ernstige suikerziekte heeft, is dat levensgevaarlijk. Hij klopte bij STIL aan en kreeg zo de nodige medische zorg. Net op tijd, want bij de daklozenopvang was hij al een keer zomaar flauwgevallen. Zonder medicijnen kun je in coma raken en zelfs dood gaan, vertelt een ervaringsdeskundige.

M. heeft nu wel de nodige medicijnen maar zijn suikerniveau is nog veel te hoog. Hij kan morgen bij een specialist terecht. Hiermee lijkt het grootste gevaar geweken. Ook kan hij in juni naar het Utrechtse Diaconesseziekenhuis. Hij vertelt dat hij uit detentiecentrum Rotterdam op straat gezet is nadat hij daar zes maanden vast zat. Daarvoor zat hij in een Asielzoekerscentrum (AZC). Hij kreeg geen asiel en werd op een dag van zijn bed gelicht en een week opgesloten op een politiebureau. "Ik had niets gedaan, niets gestolen, geen geweld gebruikt, niets". Hij werd daarna door een politiebureau, hij noemt het zelf 'securité', naar Rotterdam Airport gebracht. "Toen ik de vliegtuigen zag weigerde ik uit te stappen. Ik dacht dat ze me wilden deporteren. Ik werd er toen uit geslagen met stokken (*waarschijnlijk knuppels, red*), op de straatstenen geduwd, ze zetten zelfs een voet op mijn hoofd en ze boeiden me. Later bonden ze me vast met tape op een brancard. Ik kon mijn ontlasting niet binnen houden. Ze trokken later mijn kleren uit en stopten me in de isoleercel met een soort gevangenisjurk".

Na zes maanden werd hij op straat gezet omdat hij niet uitgezet kan worden naar zijn land van herkomst in Afrika. Hij heeft geen recht op verzekering maar is door de huisarts en apotheek geholpen die hij via STIL heeft gevonden. Deze zorg wordt vergoed via een landelijke regeling.

Solidariteitsactie succes Bustour langs drie migranten- gevangenissen

Afgelopen zondag reden twee bussen met zo'n honderd demonstranten langs drie detentiecentra in Nederland waar mensen zonder verblijfsvergunning opgesloten zitten.

Bedoeling was contact te krijgen met de mensen binnen, hun verhalen naar buiten te brengen, en hen te laten weten dat er mensen in Nederland zijn die solidair met hen zijn en hen niet vergeten. Ook wilden de actievoerders publiciteit geven aan deze maar voortdurende mensonterende toestanden.

Op een groot spandoek stond met hele grote letters een telefoonnummer dat voor mensen binnen leesbaar was zodat ze konden bellen. Dit leverde die dag al tien telefoontjes op, vertelt een deelnemer. Soms werd een gesprek met een luidspreker versterkt. De hele dag was er een radio- uitzending aan de actie gewijd.

De bussen reden met een hoop lawaaimakers met pannendeckels, toeters en fluitjes langs Kamp Zeist, de boten in Zaandam en detentiecentrum Schiphol.

Niet overal werden ze vriendelijk ontvangen. Zo werd water over hen heen gegooid en waren er zelfs (gelukkig achter een hek) mannen die met stokken met haken eraan sloegen om te voorkomen dat mensen het hek over zouden klimmen, vertelt een deelnemer.

Maar gezien de reacties van de gevangenen mensen en hun telefoontjes was de actie geslaagd.

<http://solitours.wordpress.com/>

Mooie foto's te zien via

<https://www.indymedia.nl/node/4386>